

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 66EK/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120208090
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Gorej
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120208090.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: S. Z., R.. XX.XX.XXXX, I. I.A. U. XXXX/XX, XXX XX N. D., v právnom zastúpení JUDr. Martin Bicko, so sídlom advokátskej kancelárie Dukelská 972/7, 017 01 Považská Bystrica, proti povinnému: Štát - Ministerstvo spravodlivosti, IČO.: 00 166 073, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava - Staré Mesto, v exekučnom konaní č. 344Ex 57/20, vedenom pred súdnym exekútorom JUDr. Hugo Hýbal, IČO.: 30 801 524, so sídlom Exekútorského úradu: Jakabova 30, 821 04 Bratislava, o vymoženie sumy vo výške 36.130,44 Eur s prísl., o návrhu na zastavenie exekúcie zo strany povinného, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu voči povinnému podľa ust. § 61k ods.1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Súd súdnemu exekútorovi JUDr. Hugovi Hýbalovi Exekútorský úrad Bratislava, priznáva náhradu trov exekúcie vo výške 72,00 Eur na úhradu, ktorých zaväzuje oprávneného v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol konajúcemu súdu doručený dňa 15.01.2020, domáhal od povinného vymoženiu sumy vo výške 36.130,44 Eur - istiny s príslušenstvom a to na základe exekučných titulov, ktorým je rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 5C/6/2017-82 zo dňa 27.09.2017, (ďalej len „exekučný titul zo dňa 27.09.2017“) a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/35/2018-186 zo dňa 17.10.2019, (ďalej len „exekučný titul zo dňa 17.10.2019“).

2. Konajúci súd následne vo veci sp.zn.. 66EK/66/2020, IČS.: 6120208090, vydal dňa 10.02.2020 Poverenie č. ECLI:SK:OSBB:2020:6120208090.2, ktorým dňa 10.02.2020 poveril vykonaním predmetnej exekúcie súdnym exekútorom JUDr. Huga Hýbala, IČO.: 30 801 524, so sídlom Exekútorského úradu: Jakabova 30, 821 04 Bratislava, (ďalej len „súdny exekútor“).

3. V priebehu exekúcie bolo povinnému dňa 14.02.2020 doručené upovedomenie o začatí exekúcie č. 344EX 57/20-78, s tým že povinný podal až dňa 29.11.2021 na Exekútorský úrad JUDr. Hýbala návrh na zastavenie exekúcie označený ako „Návrh na zastavenie exekúcie vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 66EK/66/2020“ zo dňa 25.11.2021, (ďalej len „Návrh na zastavenie exekúcie“) teda po uplynutí zákonnej stanovenej 15-dňovej lehote na podanie návrhu na zastavenie exekúcie podľa ust. §61k ods.2 Exekučného poriadku, ktorá povinnému márne uplynula dňa 02.03.2020 (t.j. pätnásť deň odo dňa 14.02.2020). Povinný v Návrhu na zastavenie exekúcie okrem iného uvádza, že „povinná si na tomto mieste dovoľuje poukázať na absenciu riadneho a jednoznačného označenia žalovanej v exekučnom titule (v rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 5C/6/2017-82 zo dňa 27.09.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/35/2018-186 zo dňa 17.10.2019), v ktorom je žalovaná označená ako „Slovenská republika, orgán konajúci v mene Slovenskej republiky.“ V exekučnom titule tak absentuje dostatočné označenie povinnej, nakoľko v uvedených rozsudkoch chýba označenie štátneho orgánu reprezentujúceho štát. Naproti tomu v upovedomení o začatí exekúcie zo

dňa 14.02.2020 je ako povinný označený Štát - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, čo absolútne nekoreluje s označením žalovanej v exekučnom titule a prípadne nedostatky exekučného titulu v tomto smere nemožno odstrániť svojvoľným identifikovaním povinného v rámci exekučného konania (či už v návrhu na začatie exekúcie oprávneným, v poverení vydanom súdom alebo v upovedomení o začatí exekúcie vydanom exekútorom). Navyše musí povinná rovnako upozorniť, že v rozsudku odvolacieho súdu, t.j. v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/35/2018-186 zo dňa 17.10.2019 chyba označenie meny, v ktorej bolo prisúdené peňažné plnenie voči žalovanej. Z uvedeného je podľa povinnej zrejmé, že exekučné tituly nie sú vykonateľnými rozhodnutiami.“ Povinný v Návrhu na zastavenie exekúcie na podporu svojich tvrdení o potrebe dodržať materiálnu a formálnu vykonateľnosť pri exekučných tituloch poukázala na nasledujúcu judikatúru súdnych autorít a to najmä - uznesenie ÚS SR č.k. IV. ÚS 373/2011-18 zo dňa 08.09.2011, uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 20Cdo 2021/2007 zo dňa 26.05.2009 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/34/2013 zo dňa 24.10.2013.

4. Povinný v závere Návrhu na zastavenie exekúcie ďalej konštatoval, že „povinná ma za to, že absentujúcou individualizáciou žalovanej a chýbajúcim označením meny, v ktorej bolo prisúdené peňažné plnenie voči žalovanej, nebola v exekučnom titule naplnená materiálna ani formálna vykonateľnosť exekučného titulu. Odkazujúc na citované rozhodnutia, má povinná za to, že v danej veci existujú skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, na ktoré je potrebné pridať kedykoľvek v priebehu exekučného konania. Dôvody na zastavenie exekúcie jednoznačne vyplývajú aj z podania Najvyššieho súdu SR označeného ako „Upovedomenie o vybavení sťažností zo dňa 17.08.2021“, ktoré je v anonymizovanej podobe prílohou tohto návrhu.“

5. Zároveň exekučný súd poukazuje na podanie súdneho exekútora označené ako „Návrh na zastavenie exekúcie - preposlanie“ zo dňa 20.12.2021, z ktorého vyplýva ako uvádza súdny exekútor, že oprávnený sa v stanovenej lehote k návrhu na zastavenie exekúcie nevyjadril.

6. Podľa ust. § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

7. Podľa ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1, podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa ust. § 61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

10. Podľa ust. § 61l ods. 2 Exekučného poriadku na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariadovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.

11. Podľa ust. §61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. Podľa ust. § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

13. Podľa ust. §161 ods.1,2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

14. Podľa ust. § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

15. Podľa ust. § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

16. Podľa ust. § 67 CSP, každý môže pred súdom samostatne konať v rozsahu, v akom má spôsobilosť na právne úkony.

17. Podľa ust. §19a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, (ďalej len „Občiansky zákonník“), právnické osoby, ktoré sa zapisujú do obchodného alebo do iného zákonom určeného registra, môžu nadobúdať práva a povinnosti odo dňa účinnosti zápisu do tohto registra, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak.

18. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti exekúcii, ktorým účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádal exekučný titul. Je to procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie, preto môžu byť skutočnosti, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu.

19. Exekučný súd teda v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie a návrh na zastavenie exekúcie sa posudzuje v čase začatia exekučného konania, t.j. v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie namietat' skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu. Tieto skutočnosti mal namietat' v konaní základnom a ak tak opomenul, nie je mu poskytnutá ochrana v exekučnom konaní. Pokiaľ povinný nesúhlasil s vydaným rozhodnutím a považovala nárok oprávneného za nedôvodný, mal možnosť v zmysle poučenia podať proti nemu v stanovenej lehote odvolanie, kde by v rámci dokazovania mohol uplatniť všetky svoje námietky a výhrady k exekučnému titulu.

20. Vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, prípadne ho akokoľvek vecne preskúmať.

21. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že aj napriek tomu, že povinný podal Návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty podľa ust. §61k ods.2 Exekučného poriadku, ktorá povinnému márne uplynula dňa 02.03.2020 (t.j. pätnásty deň odo dňa 14.02.2020) tak, súd preskúmal Návrh povinného na zastavenie exekúcie aj v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku a zistil, že skutočnosti, ktoré namietal povinný v Návrhu na zastavenie exekúcie, konkrétne námietku formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu zo dňa 27.09.2017 a exekučného titulu zo dňa 17.10.2019 síce nenastala po uplynutí 15-dňovej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie avšak ide o námietky formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, ktoré musí exekučný súd skúmať v každom štádiu exekučného konania. Preto uvedená námietka formálnej a materiálnej vykonateľnosti vyššie uvedených exekučných titulov zakladá pre exekučný súd povinnosť o danej námietke ďalej konať a rozhodovať.

22. Konajúci súd v prvom rade prihliadol či sú splnené podmienky, za ktorých môže súd ďalej konať („procesné podmienky“) v zmysle ust. § 161 CSP. Súd sa predovšetkým zaoberal otázkou vecnej legitímácie vyplývajúcej z odseku 2 predmetného ustanovenia, ako stavu vyplývajúceho z hmotného práva, podľa ktorého je účastník subjektom práva (oprávnenia alebo povinnosti), ktoré je predmetom konania. Súd v tejto spojitosti musí konštatovať, že po opätovnom preskúmaní exekučných titulov zo dňa 27.09.2017 a exekučného titulu zo dňa 17.10.2019 zistil, že je tu daný dôvod na zastavenie exekúcie. Exekučný súd dospel k záveru, že oprávneným predložené exekučné tituly zo dňa 27.09.2017 a zo dňa 17.10.2019 nie sú spôsobilými podkladmi na vedenie danej exekúcie v exekučnom konaní sp.zn. 66Ek/66/2020, pretože povinný (t.j. v pôvodných konaniach žalovaný) - Štát - Ministerstvo spravodlivosti, IČO.: 00 166 073, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava - Staré Mesto, nedisponuje a nedisponoval pasívnou vecnou legitímáciou daných konania či už pred prvostupňovým Okresným súdom Považská Bystrica v konaní sp.zn. 5C/6/2017 alebo pred odvolacím Krajským súdom Trenčín v konaní sp.zn. 17Co/35/2018-186. Exekučný súd toto svoje tvrdenie opiera o skutočnosť, že povinný ako žalovaný nie je jednoznačne identifikovaný v exekučnom titule zo dňa 27.09.2017 ako aj v exekučnom titule zo dňa 17.10.2019. V daných exekučných tituloch je ako žalovaný subjekt označený žalovaný - „Slovenská republika, orgán konajúci v mene Slovenskej republiky.“ Z uvedeného označenia účastníka konania na strane žalovaného v exekučnom titule zo dňa 27.09.2017 a zo dňa 17.10.2019 nie je možné jednoznačne a nespochybniteľne založiť pasívnu vecnú legitímáciu pre povinného v danom exekučnom konaní sp.zn. 66Ek/66/2020, ktorým je Štát - Ministerstvo spravodlivosti, IČO.: 00 166 073, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava - Staré Mesto.

23. S poukazom na ustanovenie § 35 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi exekučného konania sú predovšetkým oprávnený a povinný. Vymedzenie ich postavenia v exekučnom konaní je len procesné, rozhodujúce je to, kto sa v návrhu na vykonanie exekúcie označí za oprávneného a koho uvedie ako povinného bez ohľadu na to, či tomu zodpovedá právny a skutkový stav (aktívna alebo pasívna vecná legitímácia). Vykonanie exekúcie ale prichádza do úvahy len v prospech toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to čo mu exekučný titul ukladá (aktívna exekučná legitímácia) a len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna exekučná legitímácia). Proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označená ako povinný alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 12.09.2012, sp.zn. 6Cdo/69/2012).

24. Vykonanie exekúcie prichádza do úvahy len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna exekučná legitímácia) a iba v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna exekučná legitímácia). Nemožno však vylúčiť prechod povinnosti alebo práva z exekučného titulu na inú fyzickú alebo právnickú osobu, prípadne aj na štát. K prechodu dochádza univerzálnou sukcesiou (smrť fyzickej osoby, zánik právnickej osoby bez likvidácie s právnym nástupcom, predaj podniku) a singulárnou sukcesiou, ktorá sa považuje za prevod práva alebo prevzatie povinnosti (postúpenie pohľadávky, prevzatie dlhu, zmluva o prevode vlastníckeho práva k veci). Výlučne prechádza právo alebo povinnosť z exekučného titulu alebo sa prevádza právo či preberá povinnosť z exekučného titulu (§ 37 ods. 3 prvá veta EP). Vykonať exekúciu v prospech inej ako oprávnenej osoby z exekučného titulu alebo proti inej ako povinnej osobe z exekučného titulu je preto možné iba vtedy, ak k prechodu alebo prevodu práva alebo povinnosti došlo po vydaní exekučného titulu. Nemožno akceptovať prechod alebo prevod ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, pretože tento prechod alebo prevod sa mal prejavíť už v procesnom nástupníctve (zmena alebo zámena účastníka konania v základnom konaní) a v správnom vyriešení aktívnej vecnej legitímácie v základnom (sporovom konaní), (Uznesenie Krajského súdu Nitra zo dňa 30.06.2014, sp.zn. 26CoE/182/2014).

25. Exekučný súd je nielen povinný oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (I. ÚS 456/2011).“

26. Na základe vyššie uvedených skutočností má Okresný súd Banská Bystrica za preukázané, že povinný ako je označený v exekučnom titule zo dňa 27.09.2017 a exekučnom titule zo dňa 17.10.2019 nie je totožný s povinným uvedeným v návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 15.01.2020. V čase vydania exekučného titulu zo dňa 27.09.2017 a zo dňa 17.10.2019 nebol povinný (Štát - Ministerstvo

spravodlivosti, IČO.: 00 166 073, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava - Staré Mesto) nositeľom hmotnoprávnej povinnosti ako žalovaný keďže v exekučnom titule zo dňa 27.09.2017 a zo dňa 17.10.2019 je ako žalovaný označený subjekt -

„Slovenská republika, orgán konajúci v mene Slovenskej republiky.“ Z uvedeného dôvodu je preto potrebné konštatovať, že oprávnený zaťažil konanie procesnou vadou keď podal návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučných titulov pri ktorých nebola založená pasívna vecná legitímácia na strane povinného. Z vyššie uvedeného dôvodu má súd za preukázané, že exekučný titul zo dňa 27.09.2017 a exekučný titul zo dňa 17.10.2019 vo svetle nových skutočností nespĺňa materiálny predpoklad vykonateľnosti exekučného titulu. Súd v tomto bode poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to uznesenie Ústavného súdu SR z 3. mája 2011, č. k. III. ÚS 41/2011: „Materiálnym predpokladom vykonateľnosti exekučného titulu je okrem iného aj to, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú (respektíve, či skutočne existovali v čase vydania rozhodnutia), a teda či nejde o rozhodnutie voči „non subjektu“. Ďalej je materiálnym predpokladom vykonateľnosti exekučného titulu aj to, či sú účastníci konania dostatočne individualizovaní, teda či nemožno mať neodstrániteľnú pochybnosť, o koho ide. Exekučný súd skúma exekučný titul pri rozhodovaní o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 Exekučného poriadku), tiež na prípadnú námietku povinného proti exekúcii (§ 50 Exekučného poriadku), ako aj na prípadný návrh povinného na zastavenie exekúcie (§ 58 exekučného poriadku). Súčasne platí, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal.“

27. Súd pri rozhodovaní o Návrhu na zastavenie exekúcie na základe nových skutočností zistil, že neboli splnené podmienky, aby súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. ECLI:SK:OSBB:2020:6120208090.2 zo dňa 10.02.2020 voči povinnému a to z dôvodu nedostatku materiálnej vykonateľnosti exekučných titulov z dôvodu nedostatočne založenej pasívnej vecnej legitímácie na strane povinného. Z uvedeného dôvodu a v súlade s citovaným ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, súd exekúciu voči povinnému zastavuje tak, ako je uvedené vo výroku č. I. tohto uznesenia.

28. Podľa ust. § 21 ods.1 Vyhlášky č. 68/2017, Vyhlášky č. 68/2017 Z.z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 27. marca 2017, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, (ďalej len „Vyhláška č. 68/2017“) „exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.“

29. Podľa ust. § 22 ods.1, Vyhlášky č. 68/2017, „exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.“

30. Podľa ust. § 196 Exekučného poriadku, „trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.“

31. Podľa ust. § 197 ods.1 Exekučného poriadku, „za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.“

32. Podľa ust. § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17bb) zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

33. Podľa ust. § 199 Exekučného poriadku, „výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.“

34. Podľa ust. § 199c ods.2 Exekučného poriadku, „ak povinný uhradí pohľadávku oprávneného pred začatím exekúcie, odmena ani náhrada výdavkov exekútorovi nepatrí; to neplatí, ak je tu dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať.“

35. Vo vzťahu k trovám exekúcie súdneho exekútora JUDr. Huga Hýbala, súd uvádza, že k zastaveniu exekúcie v danom exekučnom konaní došlo z dôvodu, že oprávnený zaťažil dané exekučné konanie neodstrániteľnou procesnou vadou v podobe absencie materiálnej vykonateľnosti exekučných titulov, čím zapríčinil samotné zastavenie predmetnej exekúcie. Z uvedeného dôvodu je mu preto možné pričítať úhradu trov exekúcie súdneho exekútora podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 199c ods.2 Exekučného poriadku. Súd podľa ust. § 22 ods.1 Vyhlášky č. 68/2017 priznáva súdnemu exekútorovi náhradu paušálnych výdavkov exekúcie vo výške 60,00 Eur. Keďže súdny exekútor je platiteľom dane z pridanej hodnoty tak, sa jeho odmena vo výške 60,00 Eur v zmysle ust. § 197 ods.2 Exekučného poriadku zvyšuje o 20% DPH vo výške 12,00 Eur.

36. Konajúci súd celkovo priznáva súdnemu exekútorovi JUDr. Hýbalovi trovy exekúcie vo výške 72,00 Eur, na úhradu ktorých zaväzuje podľa ust. § 199c ods.2 Exekučného poriadku oprávneného tak, ako je to uvedené vo výroku č. II. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.